

Szilveszteri hálaadás 2011.

Bevezetés

Az ősztendő napja, a római kalendáriumban Szent Szilveszter pápa ünnepe. Nevét mindenki ismeri. De hogy ki volt, azt csak kevesen tudják.

Rómában született. Majdnem huszonkét évig, 314-től 335-ig volt pápa. A szerény Szilveszter pápa alakja a legendák fényében világtörténelmileg egyedülálló jelentőségű, mert ő volt az a pápa, aki Nagy Konstantinnal együtt történelmet formált. Felhozta a kereszténységet a katakombákból.

E nap mégsem őt emlegetjük. Hanem az elmúlt év örömeit és bánatait, és a születendő év várható örömeiről és szomorúságairól jószólgatunk. Ezen az estén felébred szívünkben a hála és bánat érzése, de az optimista várakozás érzése is. Ezek készítsenek a szentmise kezdetén lelkiismeretet vizsgáló csendre.

Evangelium után

Liturgikus szempontból még karácsony nyolcadában vagyunk. A keresztény világ a Szent Karácsony napját követő nyolc napban –összefüggő, egyetlen ünnepként– a megtestesülés titkáról elmélkedik, a Betlehemben megszületett Jézust ünnepli, imádja. Dicsőséget énekel a magasságban Istennek, és a földön békeséget minden jóakarátú embernek. Még az előesti misében is Mária istenanyaságát magasztalja.

December 31-e ugyanakkor a polgári év utolsó napja. Templomainkban ezen a napon az esti órákban

az év utolsó szentmiséjére jövünk össze hálát adni. Sok helyen hagyomány, hogy az év utolsó napján közösen mondunk hálát Istennek az egész évben kapott áldásokért.

A közösség apraja - nagyja, gyermekek és felnőttek, külön és együtt is az élő Úr elé térdelnek, hogy hálát adjanak. Elénekeljük a Te Deumot, a Szentháromságot dicsérő himnuszt.

Valóban, nemcsak a szív igénye ezen a napon, hanem kötelességünk is, hogy köszönetet mondjunk Istennek és dicsérjük Őt, aki örökre velünk van az időben és örökös az emberiség felett irgalmas szeretetének hűségével.

Ez év elején elindultunk sokféle tervvel. Menet közben találkoztunk sokféle akadállyal. Remélhetőleg van, amit sikerült megvalósítanunk a tervekből, s valószínűleg van több minden, amit nem sikerült. Hogyan értékeljük ennek az évnek a sikereit, eredményeit, és hogyan magyarázzuk a kudarcait?

Az emberek természetüknek megfelelő stílusban válaszolnak. Vannak, akik a hivalkodva, öntelten dicsekszenek. Mutogatják a teljesítményeiket. Munkájuknak a gyümölcsét. „Ezzel a két kézzel hoztam létre mindent”- mondogatják. De kérdezzük meg az ilyen emberektől: azt a két kezét vajon ki adta? Ki őrizte meg egy éven át egészségben, épségben? A válasz csak ez lehetne? Az Isten, aki szeret és akar téged. Mert terve van veled.

Van, aki ma panaszkodik. Másokat vádol. Van, aki sajnálatja magát. Vannak, akik magyarázkodnak.

Megmagyarázzák, hogy mit miért nem végeztek el idén, és mi miért nem sikerült.

És a nemzetben gondolkodók mit válaszolnak? Nemzetünk érzi, hogy a sok elhallgatott siker ellenére is, a magyarul beszélő magyartalánok, kereszténytelenek, mint igyekeznek sötét aknamunkájukkal, hamis információikkal nemzetünket a csőd felé juttatni. E világnak a rejtőzködő urai, semmibe veszik a demokráciát, a nép akaratát, közülük olyanokat ültetnek a nép választotta vezetők helyett, maguk közül a nép fölé, akik az emberek zsebéből még az utolsó pénzdarabot is kiveszik, mert az embert nem embernek, csak rabszolgának tekintik, akinek mindig csak fizetni kell.

Mi egyénileg, hogyan értékeljük ezt a mögöttünk levő esztendő? Hogyan zárjuk ezt az évet? Helyesen értékelni csak az tud, aki a teljes valóságot látja. A teljes valóságot csak az látja, aki ismeri az élő Istent, és látja, számon tartja az Ő cselekedeteit. Az ilyen ember önkéntelenül is alázattal borul le előtte, és innen fakad a hálaadása.

Visszatekintve az elmúlt évre, lássuk meg benne az Úr sok-sok jó-téteményeit. Köszönjük meg a mindennapi kenyeret. De a mindennapi Igét is, mivel táplált. Köszönjük meg, hogy talpon áll még nemzetünk. Köszönjük meg a manipulált pénzvilágban, a munkát, az egészséget, de a megpróbáltatásokat, a nehéz perceket is.

Köszönjük meg Istennek nagy ajándékát: a testvért! A jó szót, bátorítást, a mosolyt, amit egymásnak

adhattunk. S adjak hálát, hogy másnak megbocsáthattunk és hogy nekünk is megbocsátottak! Istené legyen minden dicsőség! Szívből dicsőítsük, áldjuk és magasztalják Őt. Múltunkat bízunk irgalmára, jelenünket szeretetébe, jövőnket pedig gondviselésére.

Ma este mindnyájunknak el kell döntenünk, mit viszünk át az újesztendőbe, és mi az, amit veszni hagyunk ezzel az elmúló évvel. Jó lenne, ha minél kevesebb terhet vinnénk át a következő esztendőre. Nagyon fontos lenne az, hogy semmi feleslegeset ne vigyünk magunkkal. Például semmi sérelmet, keserűséget, bosszúvágyat, megbántottságot, haragot. Ma este mindezt lerakhatjuk az Úr Jézus lábaihoz. Mindezt szívből megbocsáthatjuk azoknak, akik ebben az évben bármit is vétettek ellenünk. Minden kárt, kellemetlenséget, keserűséget szívből megbocsáthatunk.

De szilveszter estéjén előre is kell tekinteni, célokkal, tervekkel kell belépni az újesztendőbe. Holnap is feladatok várnak ránk. Magunkkal kell vinnünk rendíthetetlen hitünket! Nem lankadó reményünket! Egy mást, családjunkat, nemzetünket ösztartó erős szeretetet. Fényt, szeretetet kell vinnünk ebbe a beteg, szeretetet, szolidaritást kioltó furcsa világba

Miként a múltban, úgy a jövőben is bízunk Abban, Akinek istenanyaságát ünnepelve kezdi a liturgia az újesztendőt. Bízunk Nagyasszonyunk oltalmazó segítségében.

Amen.

F. F.